

Lledoner del mas Olivé del turó

Pineda de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Torrent de Sant Jaume, s/n
Emplaçament Abans d'arribar a la font de Sant Jaume, a la dreta del torrent homònim.

Coordenades:

Latitud: 41.634076618371
Longitud: 2.6772066950798
UTM Est (X): 473115
UTM Nord (Y): 4609200

Classificació

Número de fitxa 08163 - 271
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: 3291603DG7039S0001RS

Fitxes associades:

[Mas Olivé o mas Olivé del turó](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 17/07/2024 - 10:59

Descripció

El lledoner (*Celtis australis*) del mas Oliver del turó, està situat al davant mateix de la casa. Té una capçada densa, arrodonida i molt ramificada. El tronc creix amb una certa inclinació i es ramifica ràpidament. L'escorça és llisa i de color gris a excepció de la part inferior del tronc i soca, on està més arrugada. La seva capçada és molt espectacular.

Mesura uns 17 m. d'alçada per una vintena d'amplada. Les fulles, aspres al tacte i amb tres nervis molt marcats a l'anvers, són simples, alternes, pubescents, ovades o lanceolades i presenten una certa asimetria, amb el marge finalment dentat, el pecíol llarg i la punta torçada i allargada. Les flors, hermafrodites o masculines, són petites, solitàries, molt pedunculades, de color verd i grogues i apareixen entre els mesos d'abril i maig a les axil·les de les fulles. El fruit és una drupa comestible.

S'anomena lledó i és petit, de la mida d'un pèsol, rodó i llis amb molt pinyol i poca polpa, verd abans de madurar i fosc, gairebé negre, quan madura a la tardor.

Observacions:

Aquest arbre pot viure entre 500 i 600 anys i en tot tipus de terreny. La fusta del lledoner, per la seva flexibilitat i durada, s'ha utilitzat tradicionalment per fer eines agrícoles com forques, pales de ventar, mànecs, jous, etc. Les seves branques han estat usades com a alimentació per al bestiar, i també se n'obtenia llenya i carbó, per això, a banda de proporcionar ombra, es troba freqüentment a prop de les masies.

Té propietats medicinals com a astringent, lenitiu, antidiarreic i estomacal. Les arrels s'havien utilitzat per extreure un colorant groc per tenyir la seda. Els seus fruits són dolços i comestibles, se'n poden fer melmelades amb ells.

Bibliografia

ALBEROLA, Ginés (1892). *Mitologia vegetal. Leyendas de las plantas*. Madrid. Tipografia de Manuel Ginés Hernández. Impresor de la Casa Real. Facsímil.

MASCLANS, FRANCESC (1999). *Guia per a conèixer els arbres, actualitzada per Oriol de Bolós - Flor del Vent Edicions*.

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Dins de la *2ª trobada d'Arbres Monumentals i Singulars*. Alcalà de Henares, 19-21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

PHILIPS, Roger (1985). *Los árboles*. Barcelona: Editorial Blume.

